

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy hóra 1 frt — kr.
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó-lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivétellel.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulanál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Kossuth a szabadságharcz emlékeiről.

Hentaller Lajos, a szabadságharczi emlékek kiállításának egyik rendezője, levélben kérte fel Kossuth Lajost, hogy kegyeskedjék valami emléktárgyat küldeni a kiállításra. — Kossuth Lajos erre az alábbi levelet intézte Hentallerhez:

Turin, 22. Via dei Mille.
 Julius 24. 1891.

Tisztelt képviselő ur!

Hogy küldjek valamit a nagy idők nagy emlékeiből a kiállításra, melyet önök rendeznek, azt kívánja ön.

Egy kézi táskával karomon, karddal oldalamon léptem a számkivetés útjára. Ki tudná megmondani, hogy hol s minő alakban lehetnek (minthogy semmivé semmi sem lehet, a mi van) annak a táskának atomjai? Kardomat pedig át kellett adnom, mert a becsületes török adott menhelyet az üldözött magyarnak, de megkivánta, hogy fegyvertelen legyen.

Hát mim maradt meg nekem a nagy idők emlékeiből?

A bánat, a bú, a hontalanság s a keserves visszaemlékezés.

Ezeket nem küldhetem el a kiállításra, más emlékem nincs. Semmim sincs.

Gondolkoztam, hogy emlékem nem lévén, nem küldhetnék-e valamit, a mi, ha nem emléke is a nagy időknek, de emlékeztet reájuk.

Van egy darabom azokból a szerény ezüstkoszorúcskákból, melyeket a vitézségi érdemkereszt jelvénye gyanánt viseltek hőseink; minthogy magának az érdemkeresztnek akkor rögtön Debreczenben kellő számban előállítá-

sára gondolnunk sem lehetett. Még csak ezt a kis portékát sem én hoztam ki magammal a hazából; ide künn hű vitéz barátom, Ihász ezredes halálával maradt reám, ép úgy, mint a nagy érdemkereszt jelvénye, melyet Bem viselt, az ő halálával, a török kormány szíves figyelméből hozzám visszakerült (ez utóbbit a székely muzeumnak ajándékoztam; onnan önök a kiállításra tán megkaphatnák), Ihász ezüstkoszorúcskája meg van.

Itt Turinban később, a Debreczenben megállapított terv emlékezte után, magát az érdemkeresztet is megcsináltattam, akarva, hogy nyoma maradjon fenn annak, hogy minővé terveztük az érdemkeresztet, melyet azok a szerény ezüstkoszorúcskák képviseltek.

Ez is megvan. Tudtommal csak egy pár volt honvéd csináltatta meg magának e minta után az érdemkeresztet; nem hiszem, hogy ilyet találhatnának önök az országban.

Áztán olvassa meg ön kérem, a mit Irataim III-ik kötetében az itt készített honvédéremről irtam. Egyet azon éremkből megtartottam, birtokomban van és birtokomban van maga az érembélyeg is, remek vésés, ezer frankba került.

Ezen tárgyaknak rajzai Helfynek Irataim összevont népies kiadásában közölve lettek; de ha ön azokat a kiállításra érdemeseknek tartaná, tessék engem értesíteni, elküldöm; egyebem nincs.

— Nini — bocsanatot kérek — tévedtem; az eszmetársulat most hozza eszembe, hogy egy emlékem mégis van, még pedig egy történelmi nevezetességű emlék, a maga nemében unikum. Ez Bethlen Gábor fejedelmnek I. Achmed szultán által küldött inves-

turalis kardja, melyet Erdély nekem ajándékozott, midőn Magyarország kormányzójává lettem megválasztva; az csüngött oldalomon, midőn a debreczeni református templomban tartott országos ülésre mentem, hogy mint kormányzó a függetlenségi nyilatkozatra az ország színe előtt esküt tegyek s azoktól, a kiket minisztereimmé neveztem ki, esküt vegyek.

Midőn e levelem megírásához kezdtem, ez azért nem jutott eszembe, mert azon eszmével voltam elfoglalva, hogy hoztam-e valamit magammal az országból s e kérdésre az volt a felelet, hogy a bun, bánaton és keserves visszaemlékezésen kívül semmit. — Ezt a kardot sem én hoztam magammal; ott maradt Aradon holmim közt. Valaki (nem tudom ki?) az elkobzástól megmentette s aztán kiküldte nekem Törökországba, midőn Kutahiában az európai diplomácia internáltja voltam.

Az, a ki a kard kihozatalával megbizva volt, csak Konstantinápolyig ment, ott a kardot egy bankárnál egy vagy kétezer piasterbe elzalogosította. Ügynököm (gr. Vay) értesített a dolgról, kiváltottam s megkaptam, de a válltól függő tömött ezüst láncz kardtartó nélkül, ez valahol és valahogy urat cserélt, soh' se jöttem nyomába, de a kard (eredeti) s a hozzátartozó tör (utánzat) megvan, ezt is szívesen elküldeném (s ez aztán igazán emléke, még pedig kettős érdekű), de csak úgy küldhetem el, ha önök eleve biztosítást szereznek a magyar kormánytól, hogy nem fog annak birtokától talán azon ürügy alatt megfosztani, hogy Erdélynek nem volt joga azt nekem adni.

Nem ok nélkül tartok ettől, mert már

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

A virágos mezőn...

*A virágos mezőn repül át a fecske,
 A virágos mezőn bolygok minden este;
 Kisírt szemecskéim áttekintek rajta,
 Oh! ha ez a mező egy kicsiny virágot
 Már nekem is adna!*

*Nem az én számomra nyílik ott a rózsza,
 Még az illatot is más szívja le róla;
 Nem szakítottam még sohase virágot...
 Nem ismerem az én rideg életemmel
 Nagyobb pusztaságot...*

*Nem úsztam én soha az öröm árjában,
 Boldogságot csupán álmaimban láttam.
 Életemnek nem volt még egy derült perce,
 Oh, de reménytelen, fájdalomtól gyöttrő
 Elég volt helyette...*

*Fecske repülését közönyösen nézem,
 Volna erőm véle versenyezni, érzem,
 Diadalittasan szállanék az égbe —
 Csak hogy szárnyaimat az emberi önzés
 Már régen letépte!...*

Morócz Jenő.

Vizitelés.

— Egy családapa találmánya. —

Van egy találmányom.

Egyleg incognito akarok maradni, meg akarom vigyázni, tetszik-e az ötletem — az aszonyoknak.

Nem tudom hamarjában, ki volt az már az ó-korban — de hogy bölcs volt és jó családapa, az bizonyos — a ki többek közt így nyilatkozott:

... »Mert oda vagyok, felebarátom, a te csendes családi életednek édes nyugodalma, mielőtt megindulnának a te házad küszöbén az oszonna-fogyasztó vizitelések és valamiképpen eltogyatkoznak idő előtt éléskamrád minden jóízű falatja, azonképen fogyatkoznak meg szűd hitvestársanak és oldalbordádnak jó hírneve.«

Oh bölcs, rajongó híved im, esodálattal írá le ezen aranyszavakat és szellemed legyen kibékülve ezen vizitelő világgal, mert im, láthatod, vannak még emberek, a kik bölcseséged szolgáló apostolaivá szegődnek, hogy az eltvelyedetteket meghódítsa eszmédnek.

Én bizony nagyon szeretem az én kedves jó barátaimat, a jó barátaim feleségeit is,

szeretem a szeretetreméltó ismerőseimet, ezeknek a feleségeit és az ismerőseit, de nem vehetik tőlem rossz néven, ha valamennyiöknél jobban szeretem a fészkeim csendjét és a feleségemet, a ki — magunk közt szólva — talán nem is egészen őszintén van egy véleményen velem ebben a tárgyban.

Tiltakozom, ha valaki rám fogná, hogy ez merénylet a magyar ősi vendéglátás, vendégszeretet, stb. ellen, nem úgy, semmi frázis; a mai vizitelések, ezek a divatos oszonna-pusztítások nap-nap után, hogy belékopik a kilincs — nem magyar vendégjárás többé, ez — t a t á r j á r á s, nagy, sok családi bajnak, kellemetlenségnek, pörpatvarnak, örökös kuforrása.

Megtudjuk mi azt mindannyian különböztetni: mi az őszinte barátság egymás iránt való szívélyes, magyaros hódolása, meg mi az a mai divatos tömeges vizitelés, a mi végre betör, te szerencsétlen családapa, a házadba mindennap, mint az áradat és egyszer, azon veszed magad észre, te szolid pap, a fészkeid nem is enyhe fészkei, hajóssal, családi életednek, hanem egy hőzöngött Debreczes kávémérés, a hol te vagy zölte. Bizony a feleséged a kávéfőző. játszik s midőn a családjától!

tapasztaltam, hogy a magyar kormány (nem is a németről szöveg, hanem a magyar kormányról) teljességgel nem csinál magának skrupulust abból, hogy rajtam fosztogatást vigyen véghez.

Hallja csak!

Veress Antal volt nekem, mint a honvédelmi bizottság elnökének, majd mint ország-kormányzónak levéltárnokom. Tisztalelkű, becsületes ember. Mielőtt elfogták, mert persze elfogták, nem volt kétsége az iránt, hogy őt, mint levéltárnokomat, irományaim felől faggatni fogják. Hát elkészült reá: a hivatalos aktákat tárgy szerint csomagokba rendezte s midőn a faggatás elkövetkezett, azokat regisztrumaikkal egyetemben előmutatta s átadta, de a bár közügyi, hanem bizalmas természetű, mint szinte a magántermészetű irományokat eltette láb alól s Debreczenben összegyűlt könyveimmel együtt biztonságba helyezte. (Pesti becses könyvtáramat persze ott elkobozták.) Ertesített, hogy ne aggódjam felettük, biztonságban vannak s lesznek, míg annyira enyhülnek az idők, hogy veszély nélkül kiküldheti. Hát ugy maradt. Később, midőn már enyhültek az idők, megtörtént, hogy engem valaki oly adóssággal zaklatott, melyet pozitíve emlékeztem, hogy megfizettem; irtam Veressnek, hogy nézzen utána, nem talál-e a nála levő irasaim közt valamit, a mi erre vonatkozik; felelt, hogy ő a leghaszontalanabb rokokóskartétát is gondosan megőrizte, utána nézett; de a kértett tárgyra vonatkozót semmit sem talált, hanem minthogy már akkor a kiküldés nem járt volna veszélyvel, kérdést tett, akarom-e, hogy irataimat s könyveimet kiküldje? Azt feleltem, hogy a szállítás pénzbe kerül, a mi nekem nincs, hát csak viselje gondját tovább is, jó helyen van.

Szegény Veress meghalt (Somogyban). Családja nem volt, valami rokona, öröklő címen rátette kezét a »hagyatékra« s az irományokkal (s gondolom a könyvekkel is) megkínálta a nemzeti muzeumot, hogy vegye meg. Megvette (gondolom 10,000 forintot fizetett érte). Miért vette meg? azért, mert »Kossuth-iratok« voltak, hát el kellett tenni láb alól.

Szegény Veress igen becsületes, de nagyon szegény ember volt; annyira szegény,

hogy Csanády vállalta magára tisztességes címen és móddal ellátásáról gondoskodni. (Áldás kísérije érte emlékét.) Ha Veressnek 10,000 frt értékű vagyona volt volna, a milyen önérzetes ember volt, bizony nem evett volna kegyelemkenyeret.

Nem mondom, hogy a muzeum számára elrequirált irományok közt Veressnek sajátjai is nem voltak. Szorgalmas, munkás ember volt, gyűjtögetett, jegyezgetett. Hanem az bizonyos, hogy a mi a Veress sajátja volt, azért az ország pénzéből nem 10,000 forintot, de annyi batkát sem merhettek volna kiadni. Hát mit vettek meg? a Kossuth-irományokat.

No már kérem, azt tudták, hogy Veress az én levéltárnokom volt; tehát tudták, hogy a mi azon irások közt olyan van, a mi vagy tölem másnak, vagy mástól nekem szól, vagy az én hivataloskodásomra, közügyi viszonyaimra vonatkozik, vagy pedig az én magándolgaim körébe vág, az Veressnek, nem mint annak, hanem csak mint az én levéltárnokomnak juthatott kezére: tehát Veress azoknak nem tulajdonosa volt, hanem csak letéteményese lehetett; s így tudták, hogy nem olyasmit vesznek meg, a mit Veress örökösének joga volt volna eladni.

Annnyit a fenforgott körülmények közt a legközségesebb tisztesség (nehogy becsületet mondjak) legalább megkívánt volna, hogy nekem ennyit mondjanak: »Közöljük önnel azon irományok lajstromát, melyek mint Veress Antal hagyatéka a muzeumnak megvételül ajánlatnak, minthogy Veress önnek levéltárnoka volt, nehogy valami olyast vegyünk meg, a minék ő nem tulajdonosa, hanem levéltárnoki minőségben csak az ön bizományosa volt, kérjük önt, nézze át a lajstromot, s jegyezze ki (ha volnának ilyenek) azokat, a melyek az utóbbi kategoriába tartozván, az ön beleegyezése nélkül eladás és vétel tárgyai nem lehetnek.«

Még csak ennyit sem tettek. Tudták, hogy hirem, tudtom nélkül az enyimmal üznek vásárt; tudták, hogy a mit tesznek: az egyenesen fosztogatás. Megtették!

Helpy barátom szólott a dologról Tisza Kálmánnak, előmutatta neki Veress említett levélét, tartalmát nem tudnám idézni, mert Hel-

fynél van, de annyit tudok, miként kétségbevonhatlan bizonyosságot nyújtott a felől, hogy nekem Veressnél irományaim voltak. Tisza ur azt felelte Helpynek, hogy a dolog kényes természetű, mert a 10,000 forint ki van fizetve (csak ezért kényes?) de majd utána néz a dolognak.

Hogyis ne?

Hát látja ön, hogy a fosztogatás felől praecedensem van. A Bethlen-kardot csak a mondott feltétel alatt ajánkozhatom a kiállításra elküldeni. (E kard rajza is meg van Helpy említett népies kiadásában.)

Apropos muzeum: Irataim III-ik kötetének 763-ik lapján láthatja ön, hogy a honvédelmi érembélyeget, melyről szólottam, én már 1882-ben nyíltan odaajánlottam a nemzetnek.

A muzeum, mely még Deák rongyos esernyőjét, papucsát, meg mit tudom én minő limlomját is méltónak tartja mint ereklyét őrizni, mutogatni, — de a függetlenségi harc emléke nem kellett neki, — pedig én ingyen ajánlaltam, nem kellett neki. Persze, hogy nem!

Sőt kilencz éve már, hogy azt a nyílt ajánlatot tettem, akadt-e csak egyetlen ember is az országban, a ki a dolgot szóba hozza? — Senki!

..... Én istenem!

Hogy is mondja csak Kölcsey? »Jégkebelben fásult szívet zár« — — —

Fogadja ön nagybecsülésem kijelentését s üdvözetemet.

Kossuth Lajos.

A zsidók és a munkaszünet. A vasárnapi munkaszünetet szabályozó törvény módosítása tárgyában a hazai zsidó kereskedők nagy része e hó folyamán országos értekezletre fog egybegyűlni a fővárosba. Az értekezleten az ország valamennyi városa képviselve lesz, maig 47 vidéki városból jelentkeztek résztvevők. A bizottság, mely a mozgalmat megindította, felhívást küld szét, a melyben kifejti, hogy a törvény módosítása nem a zsidóság, hanem az összes hazai kereskedők érdekében szükséges. Utal a külföldre, Angliára, Hollandiára, Németországra és Ausztriára törvényeire, a hol a kényszerűsünetelés mindenütt oly korlátok között mozog, hogy az az életszükségleti viszonyoknak mindenben megfelel. Az összes hazai kereskedők érdekében áll, hogy a munkaszünet csakis az ünnepnap délutánjára ter-

Nem kell összetéveszteni a bensőségteljes családi érintkezéseket, melyek tapintatosak, finomak, mint egy művelt asszonyka nyelve, a szomszédhajarásnál is alantasabb nivóju vizitelek veszedelménél; nem kell összetéveszteni azt a kört ott a szalon asztal körül, mely maga egy kis szellemi életet produkál azzal a másik körrel ott az oszonna-asztal körül, mely eszik kuglófot, befőttet, kávet stb. is eszik — embereket, kiváltképen fiatal asszonyokat. S egyebet nem csinál, legföljebb még nagyon jóízűeket nevet hozzá, mint a hogy a jóétvágyu ember nevetni tud.

Isten látja a lelkem, sohase sajnáltam vendégeimtől a kuglófot, sem a kávet, sem a befőttet, (amibár a fogyasztás megdöbbentő arányokat öltött egy-egy delután), sem a sonkakat, sem ökreimet, sem szamaramat, csak — a feleségemet.

A feleségem, — nem azért mondom, tessék elhinni, mert az enyém — a legáldottabb kis asszonyka volt, igazi jónevelés, a ki nem szerette az »utezést«, hanem annál inkább a »széket«, mesélt ő nekem minden este valamit, mindig volt valami ártatlan történet, melyet ő mesélt, de ezek nem azokból a

történetekből valók — a miket a — viziteléseken tanulni lehet.

Egyszer csak azt veszem észre, hogy a történetei egészen más tárgyuak és irányuak, ma erről az ismert asszonyról, holnap arról, s azután amarról, szóval minden napra hazahozott, vagy hozzá hoztak a vizitáló barátnők egy-egy megmárt aldózatot.

— Jaj lelkem, kis anyjukom, ez nem jól van am, maradjunk csak a régi történetek mellett.

Kertem az asszonyt, nem használt semmit, benne volt már az árban, a vizitelések hullámai az istenadta szegény galambomat ragadták magukkal, mindig terítve volt nálam: az oszonnabóit ebéd lett, az ebéd kinötte magát vaosorára, a vaosorák néha kinöttek magukat reggelig; de hál' istennek még mindig volt mit enni: a konyháról is, a társadalomból is.

Magános perczeimben — ha ugyan hozzá juthattam ilyen perczekhez is — kezdtem magamat boldogtalannak érezni.

A feleségem ki volt cserélve. Nem tudott az a régi aranyos történeteiből egy kukkot se. Nem esett jól neki az aivás se, ha még a szeme lehunyása előtt ide nem sugta volna a fülembé:

— Te, hallod-e, mit beszélnek, a Tekla csakugyan meg akar szökni az Izé Gyurival, na, ki hitte volna?

S edesdeden becsukódtak selymes szempillái, mint a kinek már egyéb semmi sem nyomja a szívet.

Mig csak a beföttjeim fogytak, az csak hagyján, hanem mikor észrevettem, hogy a vizitelések áradatában az én kis elszédített asszonykám is komoly veszélybe jutott, akkor talaltalak föl ő bölcse, ki megnyilatkozáll lelkem szerint, mondván — mint főntebb: »és valamiképen elfogyatkoznak idő előtt éléskamrád minden jóízű falatja, azonképen fogyatkoznak meg szűd hitvestársának és oldalbordádnak jó hirneve.«

De, szeretett bölcsem, az én szűm hitvestársának es oldalbordádnak jó hirneve nem fogyatkoznak meg, mert teszek róla.

S elkezdtem törni a fejem egy védgáton, a melyet a vizitelések áradata ellen ügyesen fölépíteni lehetne.

A bajban levő ember rendesen megfogja a maga ötletét, mely kisegítse.

Megcsináltattam a vedbástyámat. Nem kőből készült, hanem papirosból. Csinálta a »Debreczen« nyomda müintézete és bekötötte ugyan-

jeszlessék ki. A törvény mostani alakjában a családok százezreit fogja tönkrejuttatni, nagyon sok egzisztenciára valóságos csapásként nehezedik. (?) A törvény szigorúsága tekintetében páratlanul áll az egész kontinensen. Még az északamerikai Egyesült-Államokban is, a hol a vallás-egyenlőségi elvet nagyon tisztelik, a vasárnapi munkaszünet szigorú megtartásának daczára is azok a polgárok, a kik üzletüket szombaton zárva tartják, vasárnap üzletüket szabadon folytathatják. Azokban a külföldi államokban, a hol a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó törvényt életbe léptették, az elelmi szerek szabadon árusíthatók egész nap, s a munkaszünet a legtöbb helyen csak déli 12 órakor veszi kezdetét. E törvényt tehát mindenesetre meg kell változtatni, ha csak a kormány azt nem akarja, hogy a hazai kereskedőknek egy óriási része a tönk szélére jusson. Az országos értekezlet, mely e hó végén gyűl egybe, küldöttséget fog meneszteni a kormányhoz, a törvény módosítását fogja kérni s egy emlékiratot fog átnyújtani.

BELFÖLD.

Uselác Bécsbe czítálva. (?) A „P—i N—ó—k—nak azt jelentik Fiuméből, hogy Uselác századost a napokban fölrendelték — Bécsbe kihallgatásra. A századost a fiumei tisztek testületileg kikisérték a vonathoz. Állítólag Albrecht főherczeg elé czítáltatott. Bizonyára megakarják dicsérni.

Chicagoí küldöttek Budapesten. Baross Gábor kereskedelmi miniszterrel pénteken tiszteleggett a chicagói világkiállítás küldöttsége. A miniszter igen szívesen fogadta a tengerentuli vendégeket s biztosította őket, hogy nemcsak ő személyesen, de egész Magyarország élénken érdeklődik a chicagói világkiállítás iránt s támogatni fogja az azon való részvételt. Tíztagu bizottságot fog alakítani a kereskedelmi kamara tagjai közül, mely képviselni lesz hivatva Magyarországot érdekeit. Azonkívül külön küldött is utazik majd Magyarországból Chicagóba.

Pánszlávok veresége. A dunánineni ág. hitv. ev. egyház-kerület, melyben eddig a pánszlávok voltak többségben, pénteken határozott a felől, résztvegyen-e a szuperintendencia az ez évben tartandó zsinatban. Ez a kérdés szoros összefüggésben van a pánszlávizmus kérdésével, nevezetesen ez a zsinat lesz hivatva az ág. ev. egyháznak oly alkotmánytervezetet adni, mely az egyház-egyetem hazafias többségének jogot és hatalmat ad a pánszláv fizelmek megfékezésére. Ezért a pánszlávok minden módon izgattak a zsinat ellen, de sikertelenül. Az egyház-kerület ugyanis

akkép határozott, hogy a zsinatra a kerület küld képviselőket. A kérdés fölötti szavazásnál a mosonyi, a pozsonyvárosi, a pozsony megyei és a lipői esperesség a zsinat mellett, a trencsényi, nyitrai, árvi és a turóczi e-peresség pedig a zsinat ellen szavazott. A kérdést tehát az elnöklő Baltik püspök döntötte el, a zsinat mellett foglalván állást. A pánszlávok roppantul el vannak keseredve — mert egyszerre csalódtak az erejükben meg Baltikban, a kit éppee ők tettek meg püspökké.

A repülő ember.

(Giacomo Merighi léghajózása és légtornázása.)

Az ember régen megirigyelte a madarak repülő képességét s igyekezett azt utánozni. Eleinte azt hitték, hogy megfelelő szárnyak segítségével az ember éppen úgy fog repülni tudni, mint a madár. E hit azonban tévesnek bizonyult, mert az ember teste egészen másként van alkotva, mint a madár teste, s hiába köt az ember szárnyakat, nem emelkedhetik a magasba, melynek titokteljessége úgy vonzza, úgy csábítja.

A régi görögök hagyományai ugyan azt beszélik, hogy sikerült volna Daedalusnak olyan szárnyakat készíteni, melyek képessé tették a repülésre. Ez a kísérlet is szerencsétlenül végződött, mert a Daedalus fia, Ikarus, ki repülés közben nem vigyázott eléggé, belezuhant a tengerbe. E hagyománynak csak annyi hitelt tulajdoníthatunk, hogy már az ó-korban kísérletet tettek az emberek a repülés nagy titkának elsajátítására.

E nagy titok felderítése azonban még a mai napig sem sikerült. Léghajóval föl szállhat ugyan az ember a magasba, de ott aztán egészen a szelek játékára van bízva. Arra megy a léghajó, a merre a szél viszi, kormányozni nem tudják a léghajót s ez teszi a léghajózást felette veszedelmes dologgá. Nem csoda tehát, ha számos léghajós szerencsétlenül jár s kevés ember szánja el magát arra, hogy a légi utazást megkísérelje.

A debreczeni közönségnek tegnap alkalma nyílt egy ilyen légi utazást megfigyelni. Giacomo Merighi florenczi léghajós és légtornász szállott föl a »Margit-fürdő« telepéről s a bátor olasz vakmerő légi utja általános érdeklődést keltett. A ritka látvány ezrével vonzotta a közönséget a »Margit-fürdő« felé. Már d. u. 5 órakor megtelt közönséggel a »Margit-fürdő« koresolyázó tere, honnan a fel-

szállás történt, s a »Margit-fürdő« előtt elvonuló országut szintén zsufolásig megtelt néző közönséggel. Az érdekes látványra várakozó közönséget a Rácz Károly zenekara és a tűzoltóbanda mulattatta.

A koresolyázó-téren két hatalmas árboc közt volt elhelyezve a téglából készült, négyszögletű, ember-magasságu fűtő-kemence. Tetején drót-rostélyzattal, — mert a Merighi léghajóját, a »Saturnusz«-t, nem hidrogénnel vagy világító gázzal, hanem meleg levegővel töltötték meg, éppen úgy, mint a legrégebbi léghajókat. A meleg levegő könnyebb a hideg levegőnél, — a meleg levegővel töltött léggömb tehát a magasba emelkedik, ez a felszállás egyszerű titka. A léggömb buroczata selyemtafotából készült, melynek sűrű szövetségű keresztül nem illanhat el a meleg levegő.

Hat órakor a léggömböt a fűtő-kemence felé helyezték s a kemenczébe szalmával és rőzsével tüzet raktak. Rövid idő alatt elkezdett a léghajó gömbölyű alakot fölvenni. A léghajónak meleg levegővel való megtöltése Merighinek személyes felügyelete alatt történt s egy csomó ember segédkezett neki, kik a léggömböt tartották. A léghajónak megtöltése nem vesz sok időt igénybe, de nagy vigyázattal kell eljárni, mert a léghajó könnyen meggyuladhat Szerencsére nem történt semmi baj. A léghajó rövid idő alatt teljesen kigömbölyödött s pompás látványt nyújtott.

Körülbelül 20 méter magas s 10 méter átmérőjű gömb állott a nézők szeméi előtt. — Abban a pillanatban, midőn a léggömb teljesen megtelt, nyugatról egy szélroham jött, mely a léggömböt megingatta. Ekkor Merighi belekapaszkodott a léghajóhoz erősített trapézba s a léggömböt, melyet máris alig birtak tartani a markos emberek, elbocsátották.

A szélroham egy pillanat alatt fölkapta a léggömböt, mely a másik pillanatban már a »Margit-fürdő« vendéglője felett lebegett a magasban. A szélroham oly lökést adott a léghajónak, hogy az egészen féloldalra dőlt. Ez azonban nem zavarta meg Merighit, hanem elkezdett a léghajóhoz erősített hintán forogni s oly ügyesen tornázott, mintha csak a szilárd földön tenné azt. A féloldalra dőlt léggömb sokakban azon hitet keltette, hogy az gazdástul együtt a földre fog zuhanni, pedig rövid idő alatt csendesült a szélroham s a léggömb függélyes állásba helyezkedett.

A közönség visszafojtott lélekzettel tekintett a léggömb után s esedálta a vakmerő léghajóst, ki a több száz méternyi magasban folyton tornázott. A léghajó pedig megindult a város felett, a délkeleti irány felé, merre a szél hajtotta. A város utcáin mindenütt nagy közönség nézte a magasban lebegő léggömböt, magát a léghajóst alig lehetett látni, oly picziny népe törpült. A léghajó keresztül röppült a város felett, nyugatról délkeleti irányban, a dohánygyár felé s látni lehetett, hogy ott lassan ereszkedik alá. A »Margit-fürdő«-ben levő közönség most már megvolt arról győződve, hogy Merighi minden baj nélkül ér a földre s a közönség ott maradt a »Margit-fürdő«-ben, hogy a visszatérő léghajóst bevárja.

Merighi a felszállástól számított 25 perc múlva csakugyan szerencsésen földre is ért az olajütő és guthi faraktár közt, a Pálffy hízalója mellett, tehát a város délkeleti szélén. Eppen a vasúti sineknél ugrott le Merighi, a léghajó pedig a sineken túl esett a földre. Azonnal nagy néptömeg gyűlt ott össze s segítettek a léghajót összepakolni. Merighi kocsiára ült s visszatért a »Margit-fürdő«-be, hová 1/8 órakor érkezett meg. Itt nagy éljenzéssel fogadták s a zenekar a »Rákóczi-induló«-t huzta. Sokan kezet szorítottak a bátor léghajóossal, fiatal neje pedig, kit szintén elhozott Debreczenbe, örömben csókkal üdvözölte. Bizony a léghajós mindig az életével játszik s midőn föl száll, bátran elbucszhatik családjától!

ezen müintézet könyvkötő mestere. Került 1 frt 17 krba két példány.

Uram, a hatás óriási volt.

Ma hetedik napja, hogy a vedbástyákat a vizitelés inváziója ellen fölállítgatom, s mondhatom, a hetedik napon immár pihenek, mint pihent vala a világteremtés munkája után a hetedik napon a jó isten.

Lassankint, szó nélkül, minden összeütkezés nélkül, el-elmaradoznak a vizitek. A feleségem egyszer elájult a szomszéd szobában, de már másnap nem ájult el, mert nem tágitottam. Természetes, hogy voltak vizitek és vannak is, a mikor a vedbástyát nem állítjuk föl.

Önök azt hiszik talán, hogy valami sértés történik, vagy hidegen fogadjuk a viziteket, avagy talán nem találja föl a feleségem a befötteket, isten ments, a vizitek ép oly szívélyesen, örömmel fogadtatnak, mint azelőtt, ölelkezünk, csókolózunk, t. i. az asszonyok, de alig foglalnak helyet, egyszerre hidegülni kezd a hangulat, a beföttek érintetlenül maradnak, a mára »kitüzött« áldozatok is érintetlenül maradnak. . .

— Köszönöm, nem kérek, hiszen csak néhány perczre. . .

— Nem teszem le, kérlek, kedveském a kalapom, mert csak úgy futtában néztem be egy pillanatra.

— Ne, ne, ne, kérlek, édesem, hiába is erőltetsz, nem maradhatok, a férjemmel randevum van épen most, már el is kések. . .

És mennek és vissza se jönnek. A feleségem kezd visszaemlékezni a régi ártatlan történetekre és erősen meg van tiltva kérdeznie, miért maradtak el olyan hirtelen?

Uraim, akiknek hajlékát a mindennapos vizitelés veszedelme dülja, önök türelmetlenül kérdik: micsoda büvészkedés ez, mikor még haraggal se jár. Azóta legfőbb azt tartják a házamról, hogy unalmas.

Találmányom igen egyszerű. Az emberiség javára im közrebocsájtom:

Nem szeretem a pletykát.

Ez egy finoman bekötött tábla, mely feltűnő helyen kiakasztatik egy-két példányban a szalonban és ebédlőben a — vizitelés óráiban.

Egy családapa.

Merighi azt beszéli, hogy Debreczent a magasból hosszukás négy-szögnek látta s városunk így a magasból rendkívül hasonlít Turinhoz. A léghajós fent, mint egy óriási zümmögést, úgy hallotta az utcákon összegyűlt néptömeg kiabálását.

Merighi még kétszer száll föl Debreczenben: Szent-István-napján és a jövő vasárnapon. Kívánjuk, hogy mindkét légtutazása olyan szerencsés legyen, mint a minő a tegnapi volt!

Ujdonságok.

* **Lelkészválasztások.** A debreczeni ev. ref. egyházmegyében eső konyári gyülekezet Nagy Lajos mikes-pércsi lelkészt választotta meg egyhangulag lelkészévé. — A n.-károlyi egyházmegye tekintélyes egyházközsége Máté-Szalka pedig 111 szavazatból 76-tal Kincses István n.-károlyi segédlelkészt választotta meg rendes lelkészévé. Az első esetben az eddigi buzgó egyházi munkálkodás talált az előmenetelben megérdemelt jutalmat, a második esetben fényes bizalom előlegeztetett egy még ifju erőnek.

* **Haynau alapítványa a honvédek javára.** Bizonyára kevesen tudják, hogy a szörnnyű emlékü Haynau tábornagy az 1848–9-ik évi szabadságharc alatt megsebesült honvédek és császári katonák javára nagy alapítványt tett, amelynek kamataiból 127 öreg esonka honvéd egész haláláig állandóan napi zsoldot hoz. Az alapítványi helyek 3 osztályba vannak sorolva: 1-ső osztályu van 8, 35 kr. napi zsolddal, 2-od osztályu van 9, 24 és fél krajczár napi zsolddal, 3-ad osztályu 110, 17 és fél kr. napi zsolddal. Az alapítványi helyek egy része üresedésbe jött és oly kevesen vannak azokra előjegyezve, hogy a honvédelmi miniszterium szükségesnek tartotta a sebesült öreg honvédek figyelmét a sebesült öreg honvédek figyelmét hatóságok útján erre fölívni. Az alapítványi helyek adományozásánál első sorban azok vétetnek figyelembe, akik a szabadságharcban egy, vagy több tagjukat elvesztették és teljesen munkaképtelenek, ilyenek hiányában a kevésbé sebesültek és csak részben keresetképtelenek is figyelembe vétetnek. Az alapítványi helyekért a pályázati kérények, a szükséges igazoló okmányokkal fölszerelten, a hatóságok útján a honvédelmi miniszteriumhoz nyújtandók be.

* **Szerelmi dráma.** Szenzációs szerelmi dráma híre érkezett Nagy-Váradról, melyről már tegnap este nálunk szélteben beszéltek. Ugyanis tegnap Jass Ottó a debreczeni 39. gyalogezredbeli főhadnagy Nagy-Váradon agyon lőtte magát s azonnal meghalt. A 39-ik gyalogezred tisztikara gyászjelentést is adott már ki. Ugy hírlik, hogy ezen öngyilkosság oka szerelmi dráma volt, melyben egy debreczeni színésznő (hír szerint Lányi Mariska) szerepel. Bővebb részletek még nem állanak rendelkezésünkre.

* **A Debreczen-Nagyvárad Értesítő** szerkesztésétől Márk Endre f. szerkesztő, Harmath Gergely és Nagy Zsigmond főmunkatársak a tegnapi számmal vizsáléptek, mivel köztük és a lapkiadó-tulajdonos közt vélemény-külömbőségek merültek fel. Márk Endre és szerkesztő társai negyed évi működésük alatt bebizonyították, hogy a hírlapírásnak hivatott munkásai s visszalépésük veszteségére valik a debreczeni hírlapíródalomnak. A D. N. V. É. szerkeszté-éért külföldben ismét a kiadó-tulajdonos, Zicherman Herman vállalta el a felelősséget.

* **A szülők figyelmébe** ismételve ajánljuk a közelgő tanévvel Dr. Czölder Lajosné gölnczibányi leány-nevelő intézetét, melyben nagy figyelem fordítatik úgy a német nyelv, mint a többi idegen nyelvek tanítására s ezek mellett az ismeretek számos hasznos ágában kiképeztetnek a leány-növendékek.

* **A büdszentmihályi rablógylkosság** ügyében ma délben 12 órakor hirdette ki a debr. kir. tabla az ítéletet, mely szerint Sívágó János életfogytiglan tartó fegyházra, ifj. Csürki István 12 évig tartó fegyházra, Taskó András 10 évi fegyházra ítéltetett. Mindhárom szándékos emberölés és rablás miatt; továbbá bűnpártolás miatt id. Varga Gáborné 6 havi fegyházra, ifj. Farkas Daniel 2 havi fegyházra ítéltetett. Büntetésük azonban a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vétetik. — Széll Farkas olvasta föl az ítélet hosszú indokolását.

* **Cserna Vincze** debreczeni kir. főügyész a bírói és ügyészi szervezetről szóló törvény imézkedéséhez képest a zilahi kir. ügyészség ügykezelését s az ügyészi fogházat f. hó 6. 7. 8. és 9-ik napjain megvizsgálta. A kir. ügyész a pénzkezelésében teljes rendet és pontosságot talált. Az ügymenetet teljesen kielégítőnek találta. A fogházat a legrimitivebb igényeknek sem találta megfelelőnek. Azonban a házirendet, a tisztaságot és elemezést jónak, az egészségi állapotot kielégítőnek találta. A vizsgálat befejezése után meglegedéssel konstataálta, hogy a zilahi kir. ügyészség működése a jogos igényeknek megfelel, s a kir. ügyészség tagjainak úgy az adminisztráció terén tapasztalt kiváló rendért és pontosságért, mint az általános ügyvitelben tanusított buzgalomukért elismerését fejezte ki.

* **Felhívás!** A helybeli ev. ref. egyház utcai elemi iskoláiban a tanköteles növendékek felvétele folyó hó 20-ik napján megkezdetik. Egesz tisztelettel felhivatnak azért az érdekelt t. cz. szülék, hogy 6 évet már betöltött fiu- és leánygyermeküket a nevezett naptól kezdve f. hó végeig, a hozzájuk legközelebb eső iskolába mulhatatlanul felvigyék, és ott beírassák; annyi- val is inkább, mert a jövő hó 1-ső napjától kezdve csakis az iskolaszék engedélye folytán vétetnek fel az iskolába. A tanköteleseknek a nemes város által végrehajtott, s az iskolaszékhez áttett összeírása kimutatja mindazon fiu- és leánygyermeküket, kik életidejük 6-ik évét betöltötték, és így iskolakötelesek; azon szülék tehát, kik gyermekeiket jelen felhívás után is iskolába feladni elmulasztják: a törvény értelmében fognak kényszerítettnei szülei kötelességeik teljesítésére; s a mi pedig mind a szülékre, mind az előjáróságra nézve több nemü kellemetlenséggel és hátránnyal jár. — Azon fiu- és leány-növendékek is, kik már iskolába jártak, de életidejük 12-ik évét még be nem töltötték, hasonlóképp kötelesek f. hó 20-ik napján azon iskolába felmenni a melyikbe legközelebb jártak, hogy így még e hó folytán felsőbb osztályokba vitethessenek át. — Szept. 1-én d. e. 8 ó. a nagytemplomban megtartandó isteni tisztelet után a rendszeres tanítás a mindennapi iskolákban azonnal meg fog kezdeni, az ismétlő iskolákban pedig szept. 6-án. Debreczenben, 1891. aug. 15. Némethy Lajos, az ev. ref. iskolaszék elnöke.

* **Zászlószentelés Diószegen.** Az érdiószegi önkéntes tüzoltó egylet díszes zászlót készített s azt a jövő évben fogják ünnepélyesen felszenteltetni. Hír szerint mozgalom indult meg arra nézve, hogy Schlauch Lőrincz püspök urat kéri fel a felszentelésre, míg zászlóanyául gr. Zichy Fedornét.

* **Iskolai értesítés.** Az agost. hitv. evang. elemi iskolában (4 oszt. fiu- és 6 oszt. leányiskola) a beiratások szept. 1 és 2 napjain d. e. 9–11 és d. u. 3–5 óráig tartatnak, szept. 3-án a tanév veszi kezdetét. Iskolai helyiség: Miklós-utca 1905 sz. a. Az izraelita vallásu növendékek a beiratás alkalmával a tandíjon kívül 2 frt hitoktatási díjat tartoznak fizetni. Debreczen, 1891. augusztus 17. A z e v a n g. i s k o l a s z é k.

* **Képviselők párbaja.** Az Ugron-Uzelác-ügyből kifolyólag Gajáry Öeön, a »Nemzet« f. szerkesztője és Rohonczy Geodeon országgyűl. képviselő pénteken kardpárbajt vívtak, melyben Rohonczy a karján és vállán megsebesült, míg Gajáry sértetlen maradt. A párbajra az adott okot, hogy Gajáry Rohonczyt az Ugron-Uzelác-ügyben elfoglalt álláspontja miatt sértő modorban megtámadta a »Nemzet«-ben. E párbajon kívül Budapest pénteken még két párbaj volt. Szépen haladunk! Igazán kívánatos volna már egy kis háboru, hogy ez a nagy harci kedv kitombolhassa magát!

* **Népmese a vasárnapi munkaszünetről.** Tápió-Szent-Mártonban az ottani nép mesét csinált már a vasárnapi munkaszünetről. Azt mondja el a mese, hogy miképpen keletkezett a munkaszüneti törvény. — A k-i pusztá földesura és a számtartója — mondja a mese — szörnyen sanyargatták a szegény népet. Megsokallotta ezt az Isten és követeket küldött a földesurhoz. Két nagy szakállu öreg ember szállott le egyszer csak az égből s egy nagy pecsétes levelet dobott a földesur lába elé. A levélben arra inti az Isten a földesurat, hogy a népet ne sanyargassa, ünneppon munkára ne kényszerítse s jobb bért adjon családneik. A földesur és a számtartó nem szivesen olvasták az Isten levelét s elakarták kergetni a két öreg embert. Hozzájuk se nyulhattak, mert azok rögtön felemelkedtek a levegőbe és elszállottak a dühös ur elől. Távolabb azonban újra leszállottak az országuttra, mert hát az angyaloknak különösen jól esik a gyaloglás. Alig pillantotta meg őket a földesur és számtartója, rögtön puskát ragadtak s utána löttek az Isten követneik. A golyó ezekről persze lepattogzott s az égből nagy fekete felhő ereszkedett alá, mely elborította a követeket. A fekete felhőből pedig rettenő vihar keletkezett. A földesur fiaival, gazdatisztjeivel s a földjén dolgozó négyezer emberrel egy pajtába menekült a vihar elől. A pajta összedőlt s a földesur elpusztult egész háznépével együtt. Ez is vasárnapon történt. Mikor a király ezt az Isteníreletet hallotta, azonnal megparancsolta, hogy ezentul vasárnap senkinek se szabad dolgozni. Így származott a vasárnapi munkaszünet.

* **Gyászjelentések.** Néhai Pfannschmiedt Kálmán elhunytáról vettük a következő gyászjelentéseket:

I.

Pfannschmiedt Kálmán m. kir. miniszteri tanácsos a maga, az elhunytak édes atyja és a kiterjedt rokonság nevében bánatos szívvel tudatja, a legjobb nő, leány és rokon Pfannschmiedt Kálmáné szül. Barsay Amáliának élete 40-ik, boldog házasságának 19-ik évében hosszas szenvedés után f. hó 14-én történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai az V. ker., Rudolfrakpart 7-ik sz. háznál f. hó 16-án d. u. 1/4 órakor, az ev. református hitvallásnak megfelelő gyászszertartás után Debreczenbe fognak szállíttatni s ott a családi sírholba örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1891. augusztus 14. Béke poraira!

II.

Mély fájdalomtól lesújtva, gyermekeim, a bánatos férj és összes rokonaim nevében is, tudatom drága leányom néhai Pfannschmiedt Kálmáné szül. Barsay Amáliának folyó hó 14-kén éjjel Budapesten, élete 40-ik, boldog házasságának 19-dik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Boldogult leányom hamvai Budapesten történő szertartás után fognak f. hó 17-én reggel 9 órakor a magyar kir. államvasut debreczeni állomásától a czepléd-utcai sírkertbe szállíttatni, s az ev. ref. egyház szertartása szerint megtartandó rövid ima után, sírjába elhelyeztetni. E vég-tisztességtételre atyai mély bánatomban osztokodó, részt vevő közönséget meghívom. Debreczen, 1891. augusztus 16. Id. Barsay István.

— **Sziv-ügy.** Mindenki a maga módja szerint. Az egyik elsutlogja, a másik nem is szól hozzá, csak a karjával nyilatkozik, a harmadik levélileg intézi, a negyedik... az úgy cselekszik, mint S. Ferencz, egy szenes legény, aki egész életében kalapácsolt és elment a kedvese ablaka alá elintézni a sziv-ügyét. A kalapács okvetlenül szükséges volt az éjféli

idyllhez, mert a szerelmes szenes-legény azzal csinálta meg az utat Juliája szívéhez — bevervén az ajtót. A szív-ügy illetén elintézésére fölébred 5—6 ház összes lakója, a rendőr is, mely a kalapácsos Romeo szív-ügyének véget vetett. Ma reggel pedig, mikor a szenes legény 2 frt bírságra ítéltetett, ezt mondta: Instálom, mindenki úgy intézi a maga szív-ügyét, ahogy tudja, mért fizessek én?

* **Esküvő.** Heller József betű-szedő, a »Debreczen« fördelője, szombaton délután esküszik örök hűséget Sárly Ilonának, Sárly Mihály asztalos-mester kedves leányának. Áldás és boldogság kísérje az ifju párnak tiszta szerelemből kötött frigyét!

* **Táncmulatságok.** Szombaton este a debreczeni csizmadia ifjuság igen sikerült táncmulatságot rendezett a »Margit-fürdő« vendéglőjének nagytermében. A négyeseket 80 pár tánczolta. A kedélyes tánczvizgalomnak csak a reggeli órák vetettek véget. — A dohángyári munkások ugyanakkor a nagyerdei vidéken rendeztek tánczvizgalmat, mely szintén igen látogatott volt s résztvettek benne a dohángyári tiszték is.

* **Petőfi nyomai.** A 48-as kiállításra beküldött számos kézirat között van egy francia nyelven írt elbocsátó levél, melyet Bem tábornok, mint az összes magyar hadak fővezére, 1849. augusztus 18-án, — tehát a fegyverletétel után írt alá. Ez elbocsátó levelet különösen az teszi érdekessé, hogy több szavahihető tanu, ki Petőfi kézírását ismerte, azt állítja, hogy a levelet Petőfi írta. Ha pedig ez való, akkor halomra dönt Petőfiről minden kombinációt, mert a levél 18 nappal a segesvári csata után íratott. — A kiállításra még folytonosan érkeznek küldemények. Így újabbán Krieszhaber József német-palánkai lakos beküldte a 37-ik honvéddadás zászlóalj zászlóját, melynek Meszlényiné-Kossuth Zsuzsanna volt a zászlóanyja. Ezenkívül Mészáros Antaltól érkezett több okirat, melyek közt Mészáros Lázár 48—49-iki hadügyminiszter több érdekes levele van. E leveleket a legádázabb harcok alatt írta s éppen azért felűnő a levelek igen kedélyes hangja. Beöthy Andor, Biharmegye alispánja, Kmetty tábornok evőeszközeit és a 30 ik honvéddzászlóalj pecsétjét küldte be a kiállításra.

* **Jegyzék** azon felülfizetők neveiről, kik f. év és hó 15-én a debreczeni m. kir. dohángyári iparos és munkásai által a millenium javára rendezett nyári multság alkalmával felülfizettek: Fakereskedő társaság 5 frt, Tóth Gyula 4 frt 20 kr. Krampera János m. kir. dohángyári igazgató 2 frt, Zema Gyula m. kir. dohángyári aligazgató 3 frt, Palecskó Péter Pál m. kir. dohángyári szertár kezelő 3 frt, Kreutzer Ferenc 3 frt, Tamássy Béla 2 frt, Stern J. és testvére 1 frt 20 kr, Glück Géza 1 frt, N. N. 60 kr. Felülfizetett összeg 25 frt, ehez a tiszta bevétel 61 frt 50 kr. Összes tiszta jövedelem 86 frt 50 kr. Debreczen, 1891. aug. hó 17. S z e n t g y ö r g y i C z e k e E n d r e m. kir. dohángyártási tiszt, mint tiszteletbeli főrendező.

* **Lövészet.** Az augusztus hó 16-án tartott lövészet alkalmával díjat nyertek: legjobb melylövessel Dr. Bruttmann ezred orvos 1 db. 2 frtos tallért, legtöbb körülövessel Szücs Károly 1 db. 1 frtos tallért.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon tisztelt résztvevőknek, különösen pedig a közreműködött városi dalárda tagjainak, kik feledhetetlen leányom, illetve nóm és testvérünk végtisztességtétele alkalmával bánatunkat enyhítették: e helyen is kifejezzük hálás köszönetünket. — Barcsay István és családja.

Ki éljen?!

Albrecht főherceg 1850-ben magyarországi helytartónak lón kinevezve. Hogy mint ilyen a nép kegét és szeretetét megnyerje, az ország különböző vidékein körutat tett és magát élő nagyságában bemutatta.

A hivatalos tisztelgések mindenütt a legfényesebbek, a nép örömnnyilvánításai azonban némák valának.

A Tisza mentének egyik helyiségében ő fenségét a katonaság, papság és hivatalnokokon kívül tizenkét 4—5 éves fehérbe öltöztetett lányka fogadta. Ezek között volt különösen egy igen szép ártatlan teremtés is, a ki az éljent oly szépen, csengő hangon s oly meghatólag tudta kiáltani, hogy a főherceg, a vesékiig meghatva, felemeli a piczi jószágot és teljes jó indulattal kérdi:

— Hát, édes leányom, ki éljent?

— Éljent Kossuth Lajos! válaszolt a lányka hirtelen.

Képzeltető az elképedés. Hogy a kis leány mint került vissza az anyaföldre, azt csak ő tudná megmondani, de az hogy a meggyőzőnek sem kapott vaskoronarendet, több mint valószínű.

NYILT TÉR.)*

Nyilatkozat.

A mai napon fölvetett jegyzőkönyv alapján kijelentjük, hogy a Schmeer Mór és Magyaróssy Imre urak között kölcsönösen fönforgott becsületbeli ügy előttünk a mai napon lovagias uton elintéztetett.

Kelt Debreczenben, 1891. auguszt. hó 16.

Szőllőssy Béla,	Dr. Bakonyi Samu,
Altmann Béla,	Benedek János,
mint Schmeer Mór	mint Magyaróssy Imre
ur megbízottai.	ur megbízottai.

Szalmaözvegység.

Amint a feleségem a vasuti kocsin elzónzott, én Marczai komámhoz siettem, bemutatván magamat neki új minőségemben, mint szalmaözvegység.

Nagyon szép, hogy én hozzám fordultál, — mondá — azon leszek, hogy bizalmadat teljesen kiérdemeljem.

A b i z a l o m szóra kissé meghökentem.

Ejnye, mégis nagy dolog lehet az a szalmaözvegység — gondolám — hogy bizalomra is van szükség hozzá.

Nem is csalódtam. Mert a komám már vacsora közben kifejté programját, melynek egyes pontjait még az éjszaka folyamán kívánta volna megvalósítani.

A program elég változatos volt ugyan, daczára, hogy csak egy elvi alapon mozgott, t. i., hogy a pénzt ne sajnáljuk és hogy szükség esetén ellegyünk készülvén az egész éjjelt is a házon kívül tölteni.

Nekem az igazat megvallva nem volt a program ellen semmi kifogásom, csak egy gondolat bántott: hátha a feleségem megtudja és aztán soha nem merne itt hagyni engem, ami tekintettel elnyűtt idegzetere, károsan hatna egészségére. El is mondtam aggályaimat az én kedves komámnak, a ki azonban egyszerűen kinevetett és csak annyit válaszolt, hogy én naiv férj vagyok és hogy meglátzik rajtam, hogy feleségem papucs kormány alatt tartott.

— Nos — nos, viszonzám határozottsággal — tudd meg, hogy én nem akarom kockáztatni családi bekémet; mert ha anyósom megtudna valamit, akkor azonnal válopert indítatna ellenem és visszavenné leányát örökre.

— Neked tehát garanciák kellene — viszonzá Marczai — helyes! Van módomban azokat nyújtani. Ime! és ezzel egy csomó névjegyet adott át nekem, melyet én gépiesen az oldalzemembe sülyesztettem.

— Nem úgy — előbb tekintsd meg a névjegyeket, és aztán nyilatkozzál, hogy mit tartasz felőlük.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Megtekintém őket és elolvastam a nevet is, mely egy grófi korona alatt diszelgett.

— Hej de furcsa név az, csaknem úgy hangzik, mintha talián volna.

— No lám ugy-e impozáns?! Valóban büszke lehetsz erre a nevedre!

— Micsoda!? kérdém zavartan; hiszen engem Paróka Jánosnak

— Az lehet — vágott közbe stoikus nyugalommal Marczai; rendes körülmények közt, a polgári életben Paróka János vagy; de ha a szalmaözvegység örömeit háborítlanul és utóbajok nélkül élvezni akarod, akkor fel kell csapnod gróf Lamorezzinek, mert különben még egy rózsával se ajándékozhatod meg azt a kis szőke kardalosnét, aki neked olyan jól tetszett.

Kezdem érteni a dolgot és átlátva az argumentumok helyességét, megígervén, hogy éjjeli barangolásaink közben gróf Lamorezzi neve alatt fogok szerepelni férfiak és hölgyek előtt egyaránt.

Ugy is lón, egy hét alatt ugy megszoktam a grófi titulust, mintha ezimeres bölesőben ringattak volna. A főváros éjjeli mulató helyein nem volt az a pinczér, virágárusleány, vagy oly női zenekar tagja, aki gróf Lamorezziért nem rajongott. Az egyik azért, mert dusan szoktam osztogatni a borralalót, a másik meg azért, hogy a pezsgő és vacsora fizetés körül oly nagylelkűséget tanusítottam, mintha csakugyan mágnás elődök sarja lettem volna.

Egyszer azonban megtörtént, hogy egy régi ellenfelemmel találkoztam valamelyik éjjeli kávéházban, ahol nagy tekintélynek örvendtem és ahol én voltam a helyzet ura minden tekintetben. A női zenekar, a virágárus leányok, a pinczerek és pinczérnők, de még maga a kőszívű kasszirosnő is mind lelkesedtek értem és csak leereszkedéssel beszéltek más vendéggel, ha én jelen voltam e kávéházban. — Ez a kitüntetés ugylátszott sok irigységet keltett és mivel régi ellenfelem azonnal rám ismert, akként igyekezett rajtam bosszút állani, hogy a női zenekar érdemes tagjai előtt lealczázott. Azonban oly nagy volt irántam a bizalom, hogy az árulót egyszerűen kinevetették, és a főpinczér indignálódva, mint a legjobb vendégek jellemét beszenyező rágalmozót, kiutasította a helyiségéből. Ezzel azonban nem jó szolgálatot tett nekem, mert azt ellenfél egyenesen a rendőrségre szaladt és ott előadván az esetet, két dedektívet küldött ki a kávéházba annak konstatalására, hogy ott egy ismeretlen egyén, gróf Lamorezzi álnév alatt mindenféle gyanus dolgokat mivel és hogy a talmi grófnak kiletét jó volna megtudni.

Este mi rosszat sem sejtve megjelentem a kávéházban, midőn két ur közeledék felém.

— Gróf Lamorezzi ő méltóságához van szerencsém — kérdé az egyik udvariasan.

— Az vagyok — vetém oda hetykén, mialatt kaczerul a kasszirosnőre tekinték.

— A róf ur nemde a szicizilii Lamorezzik ágából származik?

— Az már az én dolgom, — viszonzám dölyfösen; — ahoz önnek semmi köze.

— Pedig szeretném tudni, mert nagyon érdeklődnek a nemes gróf iránt.

— Én pedig unalmasnak tartom önt uram — mondám nagyuri pökhendiséggel — és ha rögtön el nem megy . . .

— Oh szivesen megyek, de ön is követni fog.

— Óhó!

— Már pedig attól nem tágitok.

— Mi joggal merészel e hangon beszélni egy Lamorezzi ivadékkal?

— Ej, ne izéljen az ur, tudja meg, hogy én detektív vagyok és ennél fogva a törvény nevében szolítom fel önt, hogy kövessen.

Rettenetesen megvoltam akadva! és szörnyen resteltem a dolgot a nő zenekar előtt. De hát nem volt mit tenni, kénytelen valék elmenni a rendőrségre, a hol ártatlan mulatóságomat czimbitoriálnak mondták és talán el is csuknak, ha szalmaözvegységem enyhítő körülményere való tekintettel, — a büntetést pénzbírságra át nem változtatják.

B. E.

CSARNOK. AZ ESKÜVŐ.

— Elbeszélés. —
Írta: **A. M. O. R.**
(Folytatás.)

Szokatlan tevékenység támadt a Monpessonné palotájában. Szabók, kárpitosok, divatárusnők jöttek-mentek, varrónők dolgoztak a kihazasítási készleteken.

Az egész kastély újból berendezve díszített fel, a mesteremberek dolgoztak éjjel-nappal, mindenütt a munkások élénk zaja hangzott, a vendégek számára még a melléképületekben is helyreigazították az ugysis fényes termeket.

A nagymama egészen meg volt változva. Ő maga rendezett mindent, drága selyem-báronyszöveteket, különösen pedig két egészen egyforma menyasszonyi öltözkéket hozatott a városból. A pipa és burnótszelence egészen el lett hanyagolva; szinte megifjodott, mintha maga is menyasszony akarna lenni. Habár caha magában bosszankodott, vagy Kamillát dorgálta közönye miatt, vagy önmagát vádolta, hogy oly élenken részt vesz a világi örömlökben; de azért nem hagyott föl buzgóságával s váratlanul engedé át Kamillát a magány iránti hajlamának. Sőt úgy látszik, hogy Kamilla ellenszenva a házasság iránt annál több ingerrel bírt házastárs természetére számára.

S így bensejében meglegedve, a kalmilag azzal vigasztalá Kamillát, hogy: sorsát senki sem kerülheti ki, — és hogy a szerelem majd megjön a házasság életben, előbb úgy is fölösleges...

Még egy elégtételt várt az öreg, mely a bensejében rejő szenvedélyeknek hizelegni fog. Fia elpártolása óta sok éven át annyit bosszankodott, annyi keserűséget nyelt s most is, ha unokái oly előnyösen különböztek valamely társaságban s kitüntek finom társalgási modoruk és ritka tehetségeik által, — elég gyakran érte, hogy minden férjnek van árnyoldala is.

A hölgyek kiket az irigység bántott, dicsérték ugyan unokai szép tulajdonait és tehetségeit, de mindig hozzá is tettek: mily kár, hogy eme kedves szép leánykáknak majd csak a zárdában kell elharvadniuk, mert aligha találkozik francia katólikus nemes, ki egy elpártoltnak gyermekét nőül venne.

Habár az ily cselzások külsőleg nem zavarták meg egykedvű nyugalmát, de annál jobban forrt benne a méreg s már rég óhajtott alkalmat, hogy ezen elésnyelvű hölgyek mende-mondáinak gátat vethessen.

S most teljesült ezen vágya. Sokkal több fül hallotta és szem látta a határozott visszautasítást és kocsart, melyet Kamilla a kapitány urnak oly nyíltan adott — s pedig hát Liverpooli a leggazdagabb, legmíveltebb és legszebb párisi fiatalok egyike volt, az anyák s a fiatal hölgyek vágyának tárgya, — hogysen a nyilvános megkerés és visszautasítás titokban maradhatott volna. Az öreg nő most mindazon eles, hegyes nyilakat, melyek őt annyiszor megsértették, egyszerre visszajuthatta a megtamadókra.

Büszkesége mondhatatlan emelkedett és meg volt elégedve, mert unokája éppen azon szőlővel kínálta meg és nem fogadta el, mely annyi rókának savanyu volt. S most oly előkelő férfiú nevévé leend, ki minden tekintetben magasabban áll valamennyi párisi fiatalnál.

Meleg, nári délelőtt volt. Klemo barát szobájában a sűrű függönyök le voltak eresztve, a redőnyök is be voltak téve úgy, hogy zöldes felhomály uralkodott s az egyetlen ajtó gondosan be volt csukva.

A barát nem volt egyedül, — Liverpooli hevesen beszélve járt fel s alá a szobában.

— E szerint láthatod, — így fejezte be egy korábban kezdett beszédét. — hogy feladhattalak volna az országos posta megtamadása miatt.

— Hol van az megírva? — kérde Klemo ravasz szemhunyoritással, — egy csavargó rabló feljelentésére, ki még azon éjjel ellillant a további vizsgálat elől? — megvetőleg vállalt vont, — szeretném tudni, mit árhattal volna nekem?

— Éppen az a kérdés! A feladás több oldalú vizsgálatot igényelt volna s ha rendőreimnek mindenfelé szétkergetem, bizonyára elcsipíték volna egyik vagy másik rablót s abból aztán majd kicsikartak volna a vallomást.

— Ha ezt, ha azt! de nem tettél semmit. Annak már négy hete mult s azok a kópék rég elszéledtek. Most már legjobb lesz szépen hallgatni kapitány barátomuram, — folytatá mondhatlan ravasz integetéssel. Te elhanyagoltad a dolgot, tán éppen akarattal hagytál időt annak az atkozott Marczinak a menekülésre, — és mi ketten nagyon jól tudjuk miért? .. Oh ezen atkozott akasztófa virága! — szitkozódott a barát, reszint, mert igazán dühbe jött, reszint, mert ki akarta kerülni a kapitány további vizsgáló kérdéseit. Mily gyalázatot hozott az a gazember szegény fejemre. Oh csak még egyszer kerüljön hatalmamba, kész lennék a verét kiszívni! — suttozá rémséges fogcsikorgatással. De hallgatni és cselekedni fogok, mert nem sokára hatalmamban leszek! Magával czipelte leányát is s az anyját, mintha ólomgolyót kötött volna lábára, messzire nem mehet, mert szegény, mint a templom egere, vagy a gazdátlan eb. Oh a bosszumat nem kerüli ki!

— A rablót, haramiát csak akkor szokták felakasztani, ha előbb elfogták — gúnyolódik a kapitány, de aztan csilapítva folytatá, — különben nincs panaszra okod, az egész dolog el van simítva azon föltét alatt, ha egészen nyíltan beszélsz velem.

— Hat mit akarsz még tudni barátom? — sopánkodék a barát, — mindent elmondtam neked őszinten és igazán.

— Még egyszer szeretném hallani, — mondá Liverpooli hevesen, tehát igaz legyen az, hogy az eljegyzés csak komédia, hogy csak a vén bosszorkányt akarják rászédni?

— Igen, igen, az való igaz! Olyan igaz, mint a hogy Gáthegegyi szolgájának füle van és meg sohasem csalt meg engem. Hányszor mondtam már ezt neked?

(Folyt. köv.)

Közgazdaság. Debreczeni piac.

(Vásári árak a Nagy-Boldogasszony-napi országos vásáron.)

(Folytatás és vége.)

		Also ár. Felsőár. frt. kr. frt. kr.
100 kiló	Fosztatlan ócska toll	120.— 140.—
» »	Pehely uj	280.— 320.—
» »	» » ócska	120.— 150.—
» »	Enyv	28.— 30.—
» »	Birka gyapju kétszer nyírott	— — — —
» »	Birka gyapju egyszer nyírott	— — — —
» »	Magyar » mosott	64.— 66.—
» »	» » mosatlan	48.— 50.—
» »	Rongy fekete	— — — —
» »	» » fehér	— — — —
» »	Lószőr hosszú	125.— 160.—
» »	» » rövid	80.— 85.—
» »	Virág olaj tisztítatlan	32.— 33.—
» »	» » tisztított	36.— 38.—
» »	Hamuzsir	— — 26.—
» »	Tinsó	— — 12.50
» »	Szóda angol fehér	9.— 9.50
» »	Szappan	25.— 26.—
» »	Repeze olaj tisztítatlan	— — 30.—

100 kiló	» » tisztított	— — 34.—
» »	Csipke keményítő finom	— — 24.—
» »	» » közep.	— — 20.—
» »	» » közöns.	— — 10.—
» »	Ragasz finom vékony	— — 28.—
Egy kiló	Olvasztott tehén vaj	1.10 1.20
» »	Szalonna zsir	— .58 — .60
Egy liter	Szilva pálinka ó	— — — .72
» »	» » uj	— — — .60
» »	Élet	— — — .36
» »	30°-u szesz	— — — .72
» »	36°-u »	— — — .76
» »	Tej	— .08 — .10
» »	Tejfel	— .36 — .40
» »	Boreczet	— .24 — .30
» »	Szesz	— .06 — .08
» »	Szimméz	— — — —
» »	Aszalt szilva	— .06 — .08
» »	Petroleum	— .16 — .22
Egy hkt.	Hegyi bor ó	26.— 34.—
» »	» » uj	— — 24.—
Egy zsák	Burgonya	— — 1.30
Egy pár	Tyuk	— .90 1.—
» »	Csirke	— .60 — .65
» »	Kappan	— .80 — .85
» »	Lud kövér	4.50 4.80
» »	» » sovány	2.40 2.60
» »	Pulyka	2.50 2.60
» »	Kacsa	1.60 1.20
12 darab	Tyuk tojás	— .24 — .24

Magyarországi gabonát szállítanak már napok óta Galicziába, még pedig nem vasuton, hanem more patrio, s z e k e r e k e n. E rég elavult gabnakereskedelmi rendszer jelenlegi alkalmazása abban találja magyarozatát, hogy a magyar-galicziai határon nem igen sikerült az aratás és a hol félig-meddig kielégítő is, ott a kedvezőtlen időjárás következtében erős késedelmet szenvedett az aratás úgy, hogy a n é p m i n d e n k é s z l e t n é l k ü l m a r a d t. A kereskedelem utján kisebb mennyiségeket beszerezni, melyek fedezik a szükségletet, míg a készlet közelebről is beszerezhető, ma kissé bajos és a készletekre szorultak talán azt is találják, hogy az ily beszerzés költséges is. Azért befognak, átkelnek a magyar határra és közvetlenül a termelőknél szerzik be a sürgős gabona szükségleteiket. A galicziai vevők nagy »civilizálódás«-nak adták tanujelét, mert erősen hivatkoznak a »Lloyd«-árakra. De a termelők saját termésüket és saját áruikat tartják mérvadóknak, másként nem alkuszak.

A homoki szőlőkertek veszedelme. (B. M.) Elég gyakran találkozunk gazdasági lapjainkban a peronosporával; és sokan azt mégis figyelmen kívül hagyták, mintha oly dologról lenne szó, mely valahol Ausztráliában sujtja a gazdaságot, melyet veli részvéttel kísérünk, de egyébként nem törődünk vele. Most aztán észrevehetjük, hogy ez az ügy minket is nagyon érdekel.

A nyírségnek már rég idő óta terjedelmes szőlőkultúrája volt. Nem csak lakosai szerették, távolabb vidékekre is keresték a könnyű, savanyus ízű nyíri bort; a fillokszera fellépte és számos borvidék pusztulása óta pedig az immunus homoktalaj tulajdonosa észrevette, hogy ő van hivatva a hazai bortermelésen támadó hiányt pótolni.

Terjedt tehát itt is a szőlőkultúra és csaknem minden határon láthatjuk a régi, elhanyagolt szőlőket felújulni, sőt jelentékeny új ültetéseket is; és ezen kertekben már nem csak »ragó vinkót«, de finom esmegezőlőt és — és peccenyebort is termesztnek.

A bormust, mely ezelőtt szüretkor 3—5 kron, most 10—12 kron kél literenkint; és ezzel kapcsolatosan a szőlőművelésre alkalmas talaj 10—20 frtról 100 frt és többre emelkedett, sőt az eddig értéknélküli futó homokbuczkák évről-évre kevesbednek, sivar kinézésüket helyettesíti a legszebb és legnemesebb szőlőkultúra.

Tagadhatatlan, hogy fontos és örvendetes haladás ez!

Eddig tehát minden jól van; de itt a peronospora és megsemmisítéssel fenyegeti a nyírségi bortermelést.

Már néhány év óta tapasztaljuk, hogy szőlőleveleinket és a fürtöket itt-ott egy hamuszínű penész borítja, melynek következtében a szőlőtöke idő előtt elhullatja leveleit, a gyümölcs tönkre megyen. »Öbölítés«, »Ragya« mondja egyik-másik; »volt is, lesz is«; és hagytuk szépen magára és nyakunkra fejlődni a veszedelmet.

Az idei nedves nyár azután rendkívül kedvezett e gombacsirák fejlődésének és terjedésének.

Most már áttekinthető a kár, melyet saját indolenciánk és gondatlanságunknak köszönhetünk. Mert az idén ugyan nem szüretelünk. Szüretelt a peronospora. Szőlőtökéink lehullatták leveleiket, melyek annak során tönkre mennek.

Sőt már más terményekre is átszarmazott a peronospora.

Házikertjeinkben a ribizke és kőszmétebokrok, az almafák, sőt a konyhakertben a burgonya leveleire.

Hogyan lesz még, ha ezen baj — mely könnyű és olcsó szerrel orvosolható (permetezés rézgáliczoldattal) — továbbterjedésének gátat nem vetünk?

Periculum in mora! Egyes gazdák intézkedése, védekezése itt hasztalan; ha az állami intézkedés és szigorú ellenőrzés életbe nem lép, nem csak ez évben nem szüretelünk, hanem a mennyi szőlőt meghagyott a fillokszera, tönkre teszi a peronospora

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Augusztus 14.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 klgron felüli súlyban) —, —, —. 2) Öreg közép (páronként 300—400 klgron súlyban) —, —, —. 3) Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 47.50—48.50 4) Fialat közép (páronként 251—320 klgr, súlyban) 48.—49.— 5) Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 49.—50.— 6) Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) —, —, —. 7) Közép (páronként 220—280 klgr, súlyban) —, —, —. 8) Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 48.—49.—. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 klgron felüli súlyban, 47.—47.50 10) Közép (páronként 220—260 klgr. súlyban 47.—48.— 11) Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 48.—48.50— Sertés létszám: Aug. 13 napján volt készlet 144.330 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizlalni való sertés —, —, —, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 4212 drb.

Budapesti gabonatözsde. Augusztus 16-án. Buza őszre 10.18 pénz, 10.20 áru. Tengeri 1891. jul.—aug. 6.— pénz, 6.05 áru. Zab őszre 5.62 pénz, 5.64 áru. — Káposztarepeze aug.—szept. 15.12 pénz, 15.25 áru.

A pöszméte szaporítása sok esetben történik mag után. Minthogy a gyümölcsfák mag után nevelve egyáltalában nagyon hajlandók az elfajzásra, sok kertész a változás értékét méltányolva, csak a jó eserje után termelt legszebb bogycsók magját veti el és ily módon sok új és értékes fajtát állít elő. A későn érett, kis bogycsók magjai után nőtt eserjén rendszeren későn érő kis termésű utódokat nevelnek, miért is a megszedést a legszebb eserje legszebb bogycsóival kell eszközölnünk, mert különben a fajta, ha jó is volt, nagyon könnyen degenerál.

Sertés-orbán. A mostani forró évszakban a sertésorbán terjedésének veszélye

ismét nagyobbodik. Elhárítására, mint egy praktikus gazdja írja, semmiféle szer sem alkalmasabb a tisztaságnál. Nemcsak a vályukat és egyéb edényeket kell, melyekből a sertéseket etetni szoktuk, hetenkint legalább egyszer forró vízzel jól kimosni, hanem azokat az edényeket is, a melyekben a moslékot és más eleséget tartjuk, hogy a baktériumok meg ne telepedhessenek bennök. Az ólakat szintén tisztán kell tartani. A hányászor a gánajt kitakarítjuk belőlük, mindannyiszor fertőtlenítsük karbollal s gondoskodjunk arról is, hogy a sertések, minél többször megfürödhessenek. A sertések elesége közé savót, irót és éretlen gyümölcsöt (hullott gyümölcsöt) keverjük. Sertéseket, ha venni kell, csak olyan helyeken vegyünk, a melyekről tudjuk, hogy ott még nem lépett fel az orbán a sertések közt. Különben a mostani meleg időben még a legbiztosabb helyen vett sertéseket is legalább két hétig külön kellene tartani, mielőtt a többiekkel összeeresztjük.

A legjobb és legerészségesebb
üditő-ital,
mely mint asztali ital különösen kedvelt és borral, cognaccal vagy növényi szörpökkel vegyítve kitűnő ízű
vegyüléket ad: a

MATTONI-FELÉ
GISSHÜBLER
Szárazított gyümölcsök

oltja a szomjat, hűsít és felfrisít egyaránt. A legjobb szer a nyári hőség tikkasztó hatása ellen.

VASUTI MENETREND.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyv)	d. e.	8 ó. 44 p.
" " " "	éjjel	10 ó. 31 p.
B.-Pest—N.-Várad felé	d. e.	12 ó. 52 p.
Csak Nagy-Várad "	d. u.	3 ó. 34 p.
Szatmár felé (Ér-Mihályf.)	reggel	3 ó. 9 p.
" " " "	d. u.	3 ó. 24 p.
" " " "	este	7 ó. 45 p.
Kassa felé	reggel	4 ó. — p.
" " " "	reggel	8 ó. 32 p.
" " " "	d. u.	3 ó. 39 p.
" " " "	este	7 ó. 40 p.
" " " "	(m. á. vasutól reggel	5 ó. 48 p.
" " " "	d. u.	3 ó. 19 p.
Nánás felé: (vásártérről	reggel	6 ó. 08 p.
" " " "	d. u.	3 ó. 35 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

személyvonat reggel 8 ó. 30 p.	Este	7 ó. — p.
" (gyorsv.)	d. u.	2 ó. 05 p.
este (gyorsvonat)		9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől	d. u.	3 ó. 09 p.
" " gyorsvonat	este	7 ó. 06 p.
Budapest N.-Várad f. (gyorsv.)	éjjel	2 ó. 44 p.
Csak Nagy-Várad felől	reggel	7 ó. 42 p.
Szatmárról	reggel	8 ó. — p.
" (Érmihályfalva felől) délben	12 ó. 31 p.	
" (Érmihályfalva felől)	este	10 ó. 16 p.
Kassáról (gyorsv.)	reggel	8 ó. 06 p.
" " " "	d. u.	12 ó. 36 p.
" " " "	este	7 ó. 20 p.
" " " "	este	10 ó. 21 p.
" " " "	(m. á. vasúthoz reggel	8 ó. 17 p.
Nánásról: (vásártér	este	6 ó. 05 p.
" " " "	reggel	8 ó. 09 p.
" " " "	este	5 ó. 56 p.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

MÉHÉSZ JÓZSEF

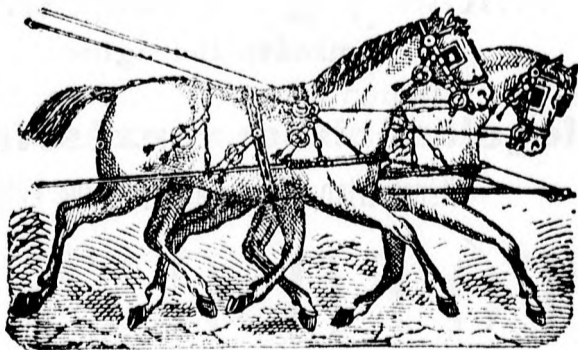
szijgyártó üzlete

DEBRECZEN. nagy-csapó-utcza, Stenczinger-ház.

Van szerencsém a n. e. közönség becses tudomására hozni, miszerint

szijgyártó üzletemet

a mai kor kívánalmainak megfelelően berendeztem.

Üzletemben készen kaphatók a legjobb fajta bőrből készült

kocsizó löszerszámok

valamint igás hámok is többféle választékban.

Megrendeléseket,ugyszintén javításokat, a legjutányosabb árszámítás mellett a meghatározott időre gyorsan elkészítik.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

maradtam tisztelettel

336

9—9

MÉHÉSZ JÓZSEF
szijgyártó.

Kunz József és Társa

BUDAPEST DEBRECZEN, N.-VÁRAD

Kistemplom-bazár.

Francia batist

előnyös bevásárlás folytán, rendkívül olcsó **leszállított** áron.

Kiházasítási kelengye

teljes kiállítással.

Vászon, kész fehérnemű, divat-rövidáru butor-szövet, szőnyeg, függöny, ágy és asztalterítő, paplan és matrác-raktárakus választékban, jutányosan szabott árak mellett.

Lynoleum (parafa szőnyeg)

bizományi raktár gyári áron

Pike, trico, plüs

NYÁRI PAPANOK

328 és mindenféle 12

fürdő cikkek.

FONTOS

gyárosok, művészek, ügyvédek, közjegyzők és a cs. és kir. hivatalnokok számára

az éppen most megjelent:

II. KIADÁS.

Osztrák-magyarországi helység- és uti-Lexikon,

mely hivatalos forrás alapján szerkesztetett és Kendler József által kiadott Bécsben.

A mű magában foglalja az Osztrák-Magyarország területén levő összes helységek neveit, a posta, vasut, gőzhajózási és sürgönyfeladási állomások megjelölésével; a cs. és kir. kereskedelmi miniszter által a postahivataloknak segédhivatallá való szétosztásával; egy mindenki számára fontos függelékkel. **Ára 6 frt és 50 kr o. é.** — Továbbá az első kiadás megrendelői részére egy toldalék, ára **50 kr.** Megrendelhető minden könyvkereskedésben és magánál a szerzőnél: **Bécs, I., Bauernmarkt 3.**

307.

5—3.

Legujabban szabadalmazott

m o s ó g é p e k,
kerti lóczák,

KERTI BUTOROK,

jégszekrények,

TIZEDES MÉRLEGEK,
mezőgazdasági eszközök,

a legjobb kaszák

írásbeli jótállással,

vas- és kátránytető-lemezek,

valódi „FUCHS“-féle

rokás jegyű szerszámok

minden iparághoz.

Minden vasáruba vágó cikkek

legolcsóbb beszerzési forrása.

Képes árlap, kívánatra, bérmentve küldetik.

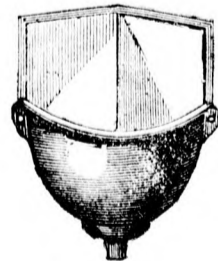
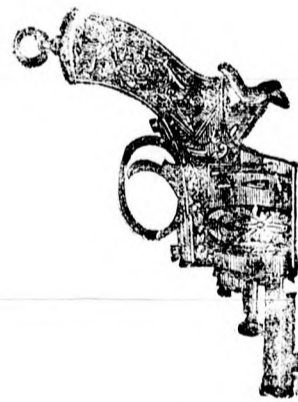
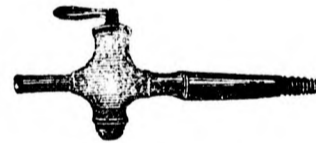
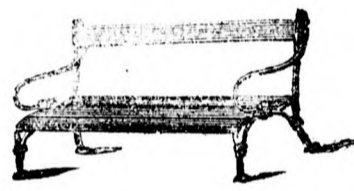
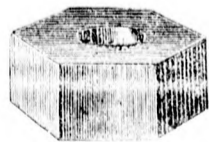
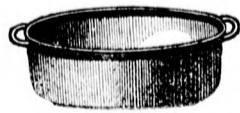
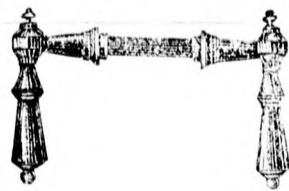
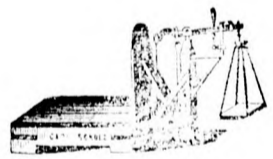
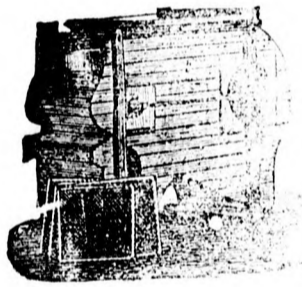
TÓTH GYULA

367 100—74

ELOBB

TÓTH LAJOS ÉS TÁRSA

vaskereskedése Debreczen, főpiacz városház és czegléd-utca sarkán.

Nyomatott a »Debreczen« nyemda részvénytársaságnál, 1891.